

РЕШЕНИЕ

№ 15909

гр. С, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С И

при участието на секретаря П А
като разгледа докладваното от С И Гражданско дело № 20231110126999 по описа за 2023 година

Предявени са искиове от “А” АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.С, ул.”С К” № 2, представлявано от М П И и К В, насочен срещу С О, ЕИК, с адрес гр.С, ул.”М” № 33, представлявана от кмета Й Ф за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 2488.85 лв., представляваща регресна перетница за изплатено от ищеца застрахователно обезщетение по щета № от 2478.85 лв. и 10.00 лв. разходи по определянето му, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба – 18.05.2023 г., до окончателното изплащане на дължимото, както и сумата от 769.74 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 18.05.2020 г. до 18.05.2023 г.

Претендират се и направените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че на 04.08.2018 г. в гр.С, на бул.”С Ш“, след светофара на Околовръстно шосе, е настъпило ПТП с л.а.М с рег.№ ..., който при движение по бул.”С Ш“ е попаднал в необозначена и несигнализирана дупка на пътното платно, при което поврежда /чупи/ предната и задната дясна джанта на автомобила и пука задна дясна гума.

Така посочените вреди са описани от застрахователя, след подадено от водача на МПС уведомление за щета. Ремонтът им е възложен на доверен сервиз на застрахователя, за което е издадено възлагателно писмо. Отразено е, че стойността на ремонта възлиза на 2478.85 лв., която сума е заплатена на два пъти – на 08.10.2018 г. и на 22.11.2018 г. въз основа на издадени фактури. Отделно от застрахователя е направил и разходи за определяне на обезщетението в размер на 10.00 лв.

Отговорността на ответника се аргументира с факта, че С О е отговорна за поддържането на пътя и не е изпълнила задълженията си.

Ищецът твърди, че е поканил ответника да му заплати процесната сума, но последният не е сторил това.

В срока за отговор, ответникът по делото е депозирал такъв, в който се съдържат доводи по основателността на предявения иск.

По същество ответникът оспорва освен описания в исковата молба механизъм на

настъпване на процесното произшествие и наличие на причинно-следствена връзка между него и претендираните увреждания. Отбелязва се, че липсва протокол за ПТП, съставен от служител на отдел „Пътна полиция“, като декларацията на водача на автомобила е частен документ, който не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила. Ответникът се позовава на съдебна практика на ВКС, в която се приема, че дори и протоколите за ПТП, съставени от полицейски служители, само по данни на водача, не следва да се кредитират от съда.

Ответникът оспорва представената застрахователна полица, като твърди, че в нея не се съдържа информация за лицата, които са я подписали и дали те имат представителна власт по отношение страните по застрахователното прваоотношение.

Навеждат се и възражения за съпричиняване на вредоносния резултат от водача на увредения автомобил, поради нарушение от негова страна на чл.20, ал.2 от ЗДвП.

С оглед на това се иска съдът да отхвърли предявените искове и да присъди на ответника направените разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

От представената като писмено доказателства комбинирана застрахователна полица № .../12.07.2016 г. е видно, че между ищцовото дружество и „П Л БГ“ ЕООД е сключен договор за застраховане на л.а.М С 500 М с рама № ..., с валидност на полицата от 12.07.2016 г. до 11.07.2021 г.

От представеното досие на полица № ... се установява, че към 13.12.2019 г. застрахователният договор е непрекратен, като дължимите премии към този момент са заплатени.

Ищецът е представил заверено копие от Общи условия за застраховка на МПС /"Каско"/, от които е видно видът на покритите застрахователни рискове и изключенията от тях

Във връзка с настъпилите щети по автомобила, на 09.08.2018 г., водачът на автомобила е подал до ищеца уведомление-декларация за щета по застраховка "Каско на МПС", увредено при събитие от нарушена цялост на пътното покритие, както и от наличие на предмети, животни, вещества и други подобни, намиращи се нерегламентирано върху пътното платно. От страна на застрахователното дружество е съставен опис на претенция №

С възлагателно писмо от 29.08.2018 г. ремонтът по процесния автомобил е възложен на автосервиз „С С Р“, като от застрахователното дружество са издадени калкулация – ремонт № .../10.08.2018 г.

За закупуване на части за подмяна, са издадени фактура № .../25.09.2018 г. и фактура №/30.08.2018 г., ведно с фискален бон към нея от същата дата за заплащане на сумата от 659 лв., като с приемо-предавателен протокол от 13.09.2018 г. автомобилът е приет без възражения от собственика „С С“ ЕАД

С преводно нареждане от 08.10.2018 г. сумата в размер на 457,72 е изплатена на застрахованото лице по претенция № и доклад по щета №, а с преводно нареждане от 22.11.2018 г. сумата в размер на 2 021,13 лв. е заплатена на автосервиз „С С Р“ по претенция № и доклад по щета №

С писмо, входирано под № .../14.01.2019 г. при ответника, ищцовото дружество е предявило 69 бр. регресни претенции, сред които и процесната, описана под № 54.

От събраните по делото гласни доказателства, чрез разпита на св. Й. М. Л., се установява, че си спомня за процесното ПТП, както и за наличието на дупка на пътното платно. Заявява, че по време на ПТП е карал към П, като инцидента е станал към ОМВ

бензиностанцията, потвърждава написаното в декларацията до застрахователя, като посочва, че подписът е негов, но не може да каже почерка на кого е. Излага, че е управлявал служебен л.а. „М“, както и че уврежданията по автомобила били джанта и гума. Свидетелства, че не помни в коя част на денонощието е станал инцидента, че дупката е била на неговото платно и нямал как да я избегне, тъй като насреща имало коли. Заявява, че нямало табели, обозначаващи препятствието на пътя. Сочи, че били рязали асфалта преди П, около ОМВ бензиностанцията в посока П.

От заключението по съдебно-техническата експертиза се установява, че вероятният механизъм на настъпване на произшествието е следният: на 04.08.2018 г. в гр. С водачът на л.а. М с рег.№ ... се движел по бул. „С III“ в посока към с. П и след преминаване на „Околовръстен път“, по време на движение преминал през несигнализиран и небезопасен участък от пътя с изрязан асфалт, вследствие на което автомобилът получил увреждане на предна и задна десни джанти и на задна дясна гума. Вещото лице е изчислило стойността на уврежданията по процесния автомобил на 2 393,09 лв., изчислена по средни пазарни цени към дата на ПТП, а по цени на официалния сервиз за марката, сумата възлиза в размер на 2 496,77 лв. Вещото лице установява, че от техническа гледна точка уврежданията по л.а. М с рег.№ ... се намират в причинно-следствена връзка с възможния механизъм на осъществяване на ПТП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявеният в настоящето производство иск е с правно основание чл.410 от КЗ вр. чл.49 и чл.45 от ЗЗД. Това е иск на суброгирал се в правата на увредения, застраховател срещу прекия причинител на вредата. За възникване на регресното право на застрахователя по имуществена застраховка срещу отговорния за деликта, е необходимо да са налице следните три групи юридически факти: от една страна, възникнало право на увредения срещу причинителя на вредата на основание непозволено увреждане, вкл. в хипотезите на чл.47-49 ЗЗД, от друга страна, наличие на валиден договор за имуществено застраховане с увредения с период на покритие към датата на настъпване на вредите и на трето място - извършено валидно плащане по него от застрахователя в обезщетение на настъпилите вреди.

От събраните в хода на производството писмени доказателства по безспорен начин се установява наличието на договор между ищеца и увредения за имуществено застраховане (застрахователна полица №...), със срок, покриващ датата на настъпване на вредите и при представени доказателства за изплащане на застрахователната премия. В тази връзка неоснователно се явява възражението на ответника за липсата на валидно възникнало застрахователно правоотношение, с оглед липсата на информация за лицата, които са я подписали и дали те имат представителна власт по отношение страните по застрахователното правоотношение, доколкото на липсата на представителна власт могат да се позоват само страните по правоотношението, какъвто ответникът по настоящото дело не е. В същото време настъпилото застрахователно събитие е част от поетите от ищеца рискове. Последните са определен по метода на изключването, т.е. застрахователят поема всички рискове от даден вид, с изключение на изрично посочените. Случаите като този, предмет на настоящия иск, не са изрично изключени в р.IV от Общите условия, поради което следва да се приеме, че се покриват от ЗАД „А“ АД.

Налице е и извършено плащане от страна на застрахователя към сервиза, на който е възложен ремонта на увредения автомобил, както и към собственика на увредения автомобил.

Установява се, че именно ответникът е стопанин на пътя, където е настъпило произшествието. Извод в тази насока се налага и от разпоредбите на чл.8, ал.3 от Закона за пътищата и пътищата и §7, т.4 от ПЗР на ЗМСМА. Поради това и на основание чл.19, ал.1,

т.2 и чл.31 от Закона за пътищата ответникът е задължен да осъществява дейностите по поддържането на пътя, включително - да означава с необходимите пътни знаци ако се извършва ремонт и/или има неравност, с оглед предупреждаване на участниците в движението съобразно чл. 13 ЗДвП.

В тази насока следва да се отбележи, че според § 1, т.37 от ДР на ЗДвП, "Препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. В случая, установената неравност на пътя – изрязан асфалт, представлява препятствие по смисъла на посочената разпоредба, като създава опасност за движението. В същото време ответникът не доказва това препятствие да е сигнализирано или обезопасено по предвидения ред. С оглед доказателствената тежест в процеса ответникът не доказва да е изпълнил задължението си за поддръжка на пътното платно, като без значение за отговорността му е дали изобщо не са предприемани действия за изпълнение на това негово задължение или е налице бездействие от страна на лицата, на които изпълнението му е възложено. В конкретния случай именно бездействието на последните във връзка с обозначаване на препятствието и премахването му е довело и до неизпълнение на задължението по чл.31 ЗП и чл.13 ЗДвП, поради което и на основание чл.49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди.

Ответникът е направил възражение, че липсва протокол за ПТП или друг документ, установяващ, че органите на МВР са уведомени. В тази насока следва да се отбележи, че чл.6, т. 4 от Наредбата за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерство на Вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Информационния център към Гаранционния фонд, предвижда, че не се посещават от органите на МВР - "Пътна полиция", и не се съставят документи за: повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС, освен когато повредите са причинени в резултат на пътнотранспортно произшествие с един участник и МПС не е в състояние да се придвижи на собствен ход. Ето защо и доколкото не се установява, че процесното МПС не е било в състояние да се придвижва на собствен ход след ПТП, възражението на ответника за липса на протокол за ПТП се явява неоснователно.

Спорни между страните са механизмът на настъпване на ПТП и причинно-следствената връзка между него и причинените щети. Възраженията на ответника в тази насока обаче се явяват неоснователни, тъй като се опровергават както от събраните гласни доказателства, така и от заключението по съдебната автотехническа експертиза.

Не могат да се възприемат и изложените в отговора на исковата молба доводи за съпричиняване от страна на водача на увредения автомобил поради неспазване на задълженията му по чл.20, ал.2 от ЗДвП, тъй като разпоредбата касае поведение при наличие на препятствие на пътя, което обаче трябва да произтича от естеството на действията, извършвани от участниците в движението и неговата организация, а не от предмети и обекти, които по принцип нямат връзка с пътната обстановка и като такива са непредвидими. Освен това, в случая от събраните гласни доказателства чрез разпита на св. Л. се установи, че по време на настъпване на процесното произшествие, в насрещното платно е имало други превозни средства, поради което не е имал възможност за реакция чрез заобикаляне или избягване по друг начин на дупката, доколкото това би създавало опасност както за водача на увредения автомобил, така и за другите участници в движението.

С оглед всичко изложено по-горе, съдът приема, че за увредения е възникнало право срещу причинителя на вредата на основание неправомерно увреждане. В случая се установи наличието и на трите предпоставки за уважаване на иска в предявени размер от 2488.85 лв., доколкото установения от вещното лице размер на вредите е по-висок - 2 496,77 лв.

От страна на ищеца се претендира и обезщетение за забава в размер на 769.74 лв. за

периода от 18.05.2020 г. до 18.05.2023 г. В тази насока следва да се отбележи, че на л.14 от делото е приложена регресна покана, с която ищцовото дружество е поканило ответника да му възстанови заплатените застрахователни обезщетения по 69 бр. щети, сред които под № 54 е посочена и процесната. Поканата е изведена от деловодството на ищеца с № .../11.01.2019 г. и входирана при ответника на 14.01.2019 г. С поканата е даден 7-дневен срок за доброволно изпълнение, поради което съдът приема, че ответникът е изпаднал в забава от 22.01.2019 г. В случая ответникът претендира обезщетение от по-късен момент, а именно от 18.05.2020 г., чийто размер до края на заявения период – 18.05.2023 г., възлиза на 771,26 лв., определен с помощта на специализиран изчислителен модул, справка от който е приложена по делото, поради което, доколкото ищецът претендира сума в по-малък размер - 769.74 лв., предявеният иск се явява изцяло основателен.

По разноските:

Предвид изхода на спора право на разноски има единствено ищецът. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 546,36 лв., представляваща разноски за държавна такса, депозит за вещо лице и депозит за свидетел, както и сумата в размер на 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С О, ЕИК ..., с адрес гр.С, ул.”М” № 33, представлявана от кмета Й.ка Асенова Фандъкова, да заплати на “А” АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.С, ул.”С К” № 2, представлявано от М П И и К В, сумата от 2488.85 лв., представляваща регресна перетница за изплатено от ищеца застрахователно обезщетение по щета № от 2478.85 лв. и 10.00 лв. разходи по определянето му, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба – 18.05.2023 г., до окончателното изплащане на дължимото, както и сумата от 769.74 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 18.05.2020 г. до 18.05.2023 г.

ОСЪЖДА С О, ЕИК ..., с адрес гр.С, ул.”М” № 33, представлявана от кмета Й.ка Асенова Фандъкова, да заплати на “А” АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.С, ул.”С К” № 2, представлявано от М П И и К В, сумата от 646,36 лв., представляваща направени от ищеца разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____